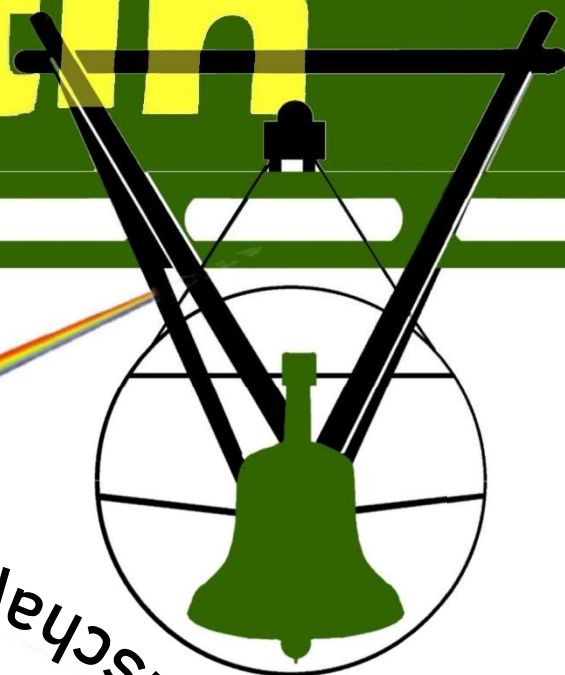

Bulletin

Jaargang 51 nr 1
febr - mrt 2024

kerkelijk centrum
de Regenboog

De samenwerkende kerken in de Merenwijk

SAMENWERKENDE KERKEN IN DE MERENWIJK

KERKELIJK CENTRUM “DE REGENBOOG“

Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 071-521 28 58, b.g.g. 06-10 60 13 33
Internet: www.deregenboogmerenwijk.nl
E-mail: beheerder@kcregenboog.nl

BEHEERDER

Ronald van Heyningen
Spreekuur beheerder: ma t/m do 15.00 - 16.00 uur

PASTORESTEAM

p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden

Pastoraal werker Willy Hoogendoorn (RK)
Telefoon: 06-51 98 08 88
E-mail: pastor.regenboog@gmail.com
Werkdagen: woensdag en donderdag

Pastoor Dolf Langerhuizen (Administrator)

Ds. Mirjam Buitenwerf (PKN)
Telefoon: 06-40 42 57 89
E-mail: ds.regenboog@gmail.com
Werkdagen: **donderdag en vrijdag**

BEHOEFTE AAN EEN LUISTEREND OOR?

Atty Talma Telefoon: 071-5213506
Mary Pouw Telefoon: 071-5215726

VERTROUWENSPERSONEN IN DE REGENBOOG

Berry Elstak Telefoon: 06-47 19 79 76
E-mail: berry.52@outlook.com
Frans Voets Telefoon: 06-44 80 65 28
E-mail: fwmm.voets@hccnet.nl

NIEUWSBRIEF

Om de twee weken verschijnt via e-mail 'Nieuwsbrief de Regenboog'. Wilt u deze nieuwsbrief ontvangen, stuur dan een e-mail naar info@kcregenboog.nl. Via dit e-mailadres kunt u ook berichten insturen die opgenomen moeten worden in de nieuwsbrief.

MUTATIES KERKLEDENADMINISTRATIE

Mutaties in adresgegevens of gezinssamenstelling s.v.p. opsturen naar de Regenboog (adres zie boven) of mailen naar mier-en-jaar@live.nl.

Bij vertrek uit de Merenwijk of uit Leiden s.v.p. vermelden of u toezending van het Bulletin op prijs stelt.

ALGEMENE KERKELIJKE MERENWIJKRAAD

Voorzitter: Jan Vis
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 06-38 53 58 10
E-mail: voorzitter.AKM@kcregenboog.nl

Secretaris:
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: -
E-mail: secretariaat@kcregenboog.nl

Penningmeester: Willy Menken
p/a Watermolen 1, 2317 ST Leiden
Telefoon: 071-522 04 89
E-mail: penningmeester.AKM@kcregenboog.nl
NL70INGB000 258 11 91 tnv Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

BULLETIN

Uitgave van de Algemene Kerkelijke Merenwijkraad

REDACTIETEAM

Reina Wessels-ten Bruggenkate	06-26 42 27 82
Dick Rijken	071-521 66 06
Frances Verhaar	071-572 78 88

REDACTIESECRETARIAAT

Kerkelijk Centrum De Regenboog
Watermolen 1, 2317 ST Leiden
E-mail: redactie.deregenboog2.0@gmail.com

ADMINISTRATIE & BEZORGING

Gerard van Kempen
Telefoon: 071-521 13 43
E-mail: gerard.van.kempen@casema.nl

KOPIJ

Kopij kan bij voorkeur als Word-document per e-mail worden ingeleverd via het adres: redactie.deregenboog2.0@gmail.com. De kopij moet uiterlijk op de aangegeven inleverdatum binnen zijn. De redactie behoudt zich het recht voor om kopij niet te plaatsen, of om in overleg met betrokkene(n) artikelen in te korten. Het Bulletin verschijnt ook op internet. De inhoud van het Bulletin wordt, tenzij uitdrukkelijk niet gewenst, door de werkgroep PR gebruikt voor de website en voor berichten in de Nieuwsbrief, de lokale pers en het Leids Kerkblad.

VERSCIJNINGSSCHEMA 2024

Nummer	Inleverdatum	Bezorgdatum
02	04-03	23-03
03	29-04	18-05
04	02-09	21-09
05	11-11	30-11

Inhoudsopgave

Visie	1
Redactioneel	1
Wat herinneringen met je kunnen doen	2
Avonden over het lijdensverhaal	3
De Bijbel open	3
Medeleven	3
Wekelijkse bloemengroet	4
Ter gedachtenis aan Zuster Noor	4
Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?	4
Mooi werk!	5
De AKM en onze penningen	6
Vertrouwenspersonen	6
Kinderkerstfeest, ook met de scholen	7
Activiteiten voor kinderen en (groot)ouders/begeleiders	7
Preek voor herhaling vatbaar	8
Zingen op de ochtend van Pasen	9
Muurgedicht	10
Filmmiddag in de Regenboog	11
Doe mee aan de 20e digitale 40-dagenretraite van de Jezuïeten	11
Exponeren in de ontmoetingsruimte	12
Interview Edsel Coffie: "Nu pas goed bewust van misdaad tegen de mensheid."	12
Diaconale info vanuit De Bakkerij	14
Viering oecumenische Wereldgebedsdag in Leiden	15
Ontstemd 2	16
Gedicht Hans Cieremans	17
Agenda	17
Quilts gemaakt door zuster Noor	18
Rooster	19

Visie

De Regenboog is een oecumenische geloofsgemeenschap voor denkers en doeners, voor iedereen die inspiratie en verbinding zoekt.

Vanuit verschillende tradities delen en vieren wij de liefde van Christus, zo kleurrijk als de regenboog.

In De Regenboog ben je welkom met je eigen verhaal en achtergrond.

In de voetsporen van Jezus willen wij verantwoordelijk leven met oog voor elkaar, mensen in de buurt en de wereld om ons heen.

Redactioneel

In dit Bulletin gaat het veel over herinneringen. Het begint met een mooi openingsartikel van ds. Mirjam Buitenwerf over wat herinneringen met je kunnen doen. Truus de Haan haalt fijne herinneringen op aan zuster Noor Duivenvoorden, die onlangs overleed en die zo'n bindende rol in de Regenboog had. Willy Menken heeft goede herinneringen aan haar reis naar Santiago en neemt ons bij de hand op weg daarnaartoe. De rubriek, waarin ze dat zo ontroerend doet, begint ons nu al dierbaar te worden! Een paar mensen hebben in die rubriek hun gevoelens op papier gezet en laten ons zo zien en voelen wat geloof en/of kerk in hun leven betekenen. We zien als redactie heel erg uit naar meer bijdragen die inzicht geven in de persoonlijke geloofsbeleving van onze eigen Regenbogers. Wie neemt de pen over van Willy? De preek voor herhaling vatbaar is dit keer van pastor Willy Hoogendoorn. Als je haar preek op papier leest, hóór je haar gewoon praten. Willy's preek gaat over woorden en teksten die als wegwijzers werken. In zijn bijdrage als voorzitter van de AKM maakt Jan Vis in dit pas begonnen jaar een welgemeend compliment aan al die vrijwilligers die onze geloofsgemeenschap gestalte geven. Ze doen dat vaak bijna vanzelfsprekend en bescheiden. Maar het wordt gewaardeerd! Het ontlokt bij Jan de bijna verbaasde uitroep "Doen wij zoveel?" Hij geeft ons een mooie zegenbede die we allemaal goed kunnen gebruiken.

Als we elkaar niet treffen tijdens de zondagse dienst, zijn er deze tijd ook heel wat andere ontmoetingskansen: bij een expositie in de ontmoetingsruimte, bij het filmkijken, bij een pakkend gedicht van Ronald da Costa of zelfs buiten de deur, als we ons bijvoorbeeld nuttig willen maken bij De Bakkerij. Daar zoeken ze vrijwilligers.

Tenslotte is er een warm interview met Edsel Coffie, een van onze gemeenteleden die zich verdiept in het slavernijverleden en de dubieuze rol van de kerk. Edsel legt uit en verheldert ons inzicht.

En dan nog Frank Ressler, die ontstemd is... hij of zijn orgel? Lees het in zijn zeer gewaardeerde column. Van de jongeren dit keer geen eigen pagina... kersttijd... geen tijd... volgende keer wel weer.

De redactie wenst u inspiratie en leesplezier.

Wat herinneringen met je kunnen doen

Door ds. Mirjam Buitenwerf

Januari is altijd de maand waarin er weer volop reclame wordt gemaakt voor het boeken van de komende zomervakantie. Vaak wordt dan gezegd dat vakantie een tijd is om 'herinneringen te maken'. En natuurlijk zit daar een kern van waarheid in. Tijdens een vakantie voel je je meestal vrij en ontspannen, en ben je vaak op mooie plekken met de mensen van wie je houdt. Maar dat inspelen op het 'maken van herinneringen' tijdens een vakantie heeft ook iets dwangmatig. Alsof het dan en daar allemaal moet gebeuren, en andere momenten in je leven geen waardevolle herinneringen opleveren.

In de Kerstvakantie las ik een prachtige roman van de Amerikaanse schrijver Paul Auster, *Baumgartner*. De hoofdpersoon, Sy Baumgartner, is een emeritus hoogleraar filosofie die terugkijkt op zijn leven. Dolgelukkig was hij met zijn vrouw Anna, een schrijfster. Tien jaar eerder kwam

er een eind aan zijn geluk, toen Anna overleed na een ongeluk tijdens het zwemmen. Sy mist haar verschrikkelijk, en het is voor hem moeizaam om een bestaan zonder haar vorm te geven. Hij rommelt maar wat aan. Tot hij op een nacht droomt dat de telefoon gaat, opneemt, en Anna aan de lijn krijgt. Zij vertelt hem dat ze zich in een soort oneindig niets bevindt, en dat ze het gevoel heeft dat Sy haar als het ware in leven houdt door aan haar te blijven denken. Als Sy weer wakker wordt, weet hij niet wat hij van de droom moet denken, en welke betekenis hij eraan moet geven. Toch voelt hij zich in de dagen erna op een bepaalde manier bevrijd, en besluit hij zijn leven weer op te pakken.

Doorkijkjes

Het is een roman met veel doorkijkjes, naar het verleden van de hoofdpersoon, maar wellicht ook naar het leven van schrijver Paul Auster zelf - Auster was ten tijde van het schrijven van de roman ernstig ziek. Eigenlijk gaat het boek in essentie over de herinneringen die je in je leven bij elkaar sprokelt. Welke gebeurtenissen - die je zelf meemaakt of die deel uitmaken van jouw familiegeschiedenis - blijven je bij? En waarom juist die dingen? En wat is eigenlijk het belang van herinneringen voor ons

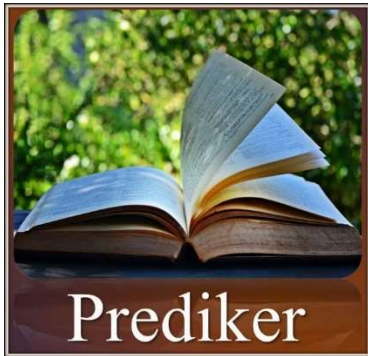
mensen?

Als de oude Sy Baumgartner zich laat meenemen door zijn gedachten, komt hij uit bij een herinnering aan een reisje dat hij in zijn jeugd maakte naar Washington, samen met zijn ouders en zijn zus. Zijn hardwerkende ouders hadden zich als zelfstandig ondernemers eindelijk met veel pijn en moeite een vakantie kunnen veroorloven. Aangekomen in het hotel in de stad, het eerste hotel waar hij en zijn zusje ooit waren geweest, voelde zijn zusje zich als een prinses in een sprookjeskasteel. Toen ze vervolgens allerlei bezienswaardigheden in Washington gingen bekijken, bleef zijn zusje maar bij hun ouders zeuren dat ze terug wilde naar Washington. 'Maar wat bedoel je nou? Daar zijn we toch', zeiden haar ouders. Toen ze uiteindelijk weer terug waren in de lobby van het hotel, verzuchtte het meisje: 'Zo is het goed. Nu zijn we weer in het echte Washington'.

Herinneringen laten zich niet maken en zijn bovendien subjectief

Wat ik maar wil zeggen met dit voorbeeld is: het is met herinneringen anders dan de reclame voor de zomervakantie ons wil laten geloven. Want herinneringen laten zich niet maken, en zijn bovendien subjectief. En natuurlijk zijn herinneringen niet alleen maar mooi, maar vaak ook moeilijk of pijnlijk. Baumgartner ervaart het bij het ouder worden. Zijn gedachten brengen hem niet alleen bij het enorme geluk dat hij heeft ervaren in zijn liefde voor Anna, maar ook bij verlies, het verlies

van haar, van zijn moeder, het verlies van zijn jeugd, van zijn gezondheid en zijn geheugen.

Ik moest bij het boek denken aan het bijbelboek Prediker. Prediker is ook zo'n oude, levenswijze man met een filosofische insteek. Hij kijkt terug op zijn leven, heeft altijd hard gezwoegd, en trekt vervolgens de conclusie dat het allemaal ijdelheid is geweest, lucht en leegte, omdat de generaties elkaar opvolgen en het leven gewoon doorgaat. Maar toch zegt hij ook nog iets anders: namelijk dat je moet genieten van het leven, van het brood dat je eet en de wijn die je drinkt.

Bezinning

Op Aswoensdag 14 februari begint de Veertigdagentijd, een tijd van bezinning waarin we toeleven naar het feest van Pasen. Die bezinning kan ons net zoals Prediker en net zoals de oude filosoof Baumgartner uit de roman brengen bij de vraag hoe ons leven gelopen is, wat daarin mooi en moeilijk is geweest. Als we stilstaan komen de herinneringen boven, of beter gezegd: komt naar boven hoe wij bepaalde gebeurtenissen in ons leven (groot en klein) hebben ervaren. Het is waardevol om dat te doen, al is het maar om je zegeningen te tellen, of soms ook om jezelf erbij te bepalen dat dat het leven onherroepelijk

verdergaat.

Op een bepaald moment lijkt de hoofdpersoon van Austers roman weer nieuwe betekenis te vinden, doordat hij samen met een studente de manuscripten van zijn vrouw Anna gaat onderzoeken om ze alsnog uit te laten geven. Door het wat duistere einde van de roman blijft in het midden of Baumgartner op deze manier nu werkelijk de weg terug naar een zinvol leven heeft gevonden. Hoe dat nu precies in elkaar zit? Ik zou zeggen: lees dit mooie boek, bijvoorbeeld tijdens de Veertigdagentijd, en oordeel zelf.

Paul Auster, *Baumgartner*, 2023 (Nederlandse vertaling van Ronald Vlek, uitgegeven door de Bezige Bij).

Avonden over het lijdensverhaal

Dit jaar is er in de veertigdagentijd weer een cursus over het lijdensverhaal en de diverse aspecten daarvan: de joodse, historische achtergrond van de teksten. We doen dat op drie donderdagavonden: op **15 en 22 februari en op 14 maart**. We beginnen steeds om 20.00 uur.

Met vriendelijke groeten,
Willy Hoogendoorn

De Bijbel open

De verhalen uit de Bijbel zijn al eeuwen oud, en ontstaan in een heel andere context dan de onze. Dat maakt dat er altijd een vertaalslag nodig is om ze goed te kunnen begrijpen. Bij deze cursus lezen we iedere bijeenkomst een bepaald tekstgedeelte uit de Bijbel. Er wordt uitleg over gegeven, we bekijken verschillende vertalingen, en we bespreken hoe ze in onze eigen tijd van betekenis kunnen zijn. We komen bij elkaar op een aantal donderdagavonden, steeds om 20.00 uur in de Regenboog, en starten eind januari (maar u kunt ook in februari nog aanschuiven): **25-1, 8-2, 29-2 en 21-3**.

Opgave en informatie bij ds. *Mirjam Buitenwerf*, tel. 06-40425789, ds.regenboog@gmail.com

Medeleven

We willen een hechte gemeenschap zijn van mensen die voor elkaar zorgen als dat nodig is. Dat houdt ook in dat we het signaleren als iemand hulp nodig heeft of behoefte voelt aan contact. Is een persoonlijk bezoek van een van de pastores of iemand van de pastoraatsgroep gewenst, dan kan dat worden doorgegeven aan de pastores of aan de contactpersonen van de pastoraatsgroep. Zo blijven we met elkaar verbonden.

Behoeftte aan een luisterend oor? Contactpersonen: Atty Talma (071- 5213506) en Mary Pouw (071-5215726)

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap. Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk

Telefoon: 06 10036168

E-mail: majavanspaandonk@gmail.com

Ter gedachtenis aan Zuster Noor

Kort geleden ontvingen we het bericht dat Zuster Noor Duivenvoorden plotseling was overleden, 91 jaar oud. Noor heeft meer dan 40 jaar in de Merenwijk gewoond en een grote bijdrage geleverd aan onze geloofsgemeenschap. Zij was het, die meer dan 30 jaar ervoor zorgde dat een groep mensen trouw bij elkaar kwam om het Bulletin te bundelen. Dat ging als volgt: alle in de 'repro' van de Regenboog gedrukte bladen werden in de juiste volgorde op tafels in de ontmoetingsruimte gelegd en vervolgens door de 'bundelgroep' geraapt en gebundeld.

Noor was degene die steeds de 'bundelaars' bij elkaar riep en ervoor zorgde dat het samenwerken een gezellig karwei werd. Er werd druk geraapt, gebundeld

om ten slotte een nietje door elk exemplaar te slaan. Wie op zo'n vrijdagochtend de Regenboog binnenliep, zag een geoliede samenwerking en begreep dat deze nijvere lieden samen een hechte en gezellige groep vormden. Zodra de Bulletins klaar lagen, werden deze in stapels per 'wijk' gesorteerd om vervolgens door de 'autorijders' weer naar de bezorgers gebracht te worden, die op hun beurt uiteindelijk de ongeveer 400 bladen bij de leden in de bus deden. Dat alles was een forse logistieke operatie die administratief door Gerard van Kempen geregeld werd. Omdat niet elke autorijder zich altijd stipt op tijd meldde voor het ophalen van een stapel en Noor haar pappenheimers kende, ging hier thuis op vrijdagochtend op gezette tijden de telefoon. "Met Noor", klonk het dan met Noors karakteristieke lage stem. Manlief wist dan wat hem te doen stond en zorgde dat hij spoorlags naar de Regenboog fietste (want autorijders mochten hun werk ook per fiets doen!).

Tegenwoordig is de bundelgroep niet meer nodig. Na de coronatijd is het drukken en bundelen uitbesteed. Autorijders en bezorgers zijn nog altijd actief.

Veel mensen zullen zich Zuster Noor herinneren met haar aandacht voor mensen en haar kordate en prettige optreden. Noor heeft ons als Regenboog twee mooie quilts met borduurwerk, door haar zelf gemaakt, achtergelaten. Eén quilt laat het Kerstverhaal zien, het andere is een beeld van een engel. Beide afbeeldingen krijgen een mooie plek ter nagedachtenis aan Noor. (Zie voor afbeeldingen pagina 18). Wij hebben haar tijdens onze zondagse viering herdacht. We zijn Noor dankbaar voor het vele goede dat we van haar als geloofsgemeenschap mochten ontvangen.

Truus de Haan

De oproep:

Wat betekenen geloof en/of kerk voor jouw leven?

In een vorig nummer van het Bulletin stelde de redactie de bovenstaande vraag aan de lezers van dit blad. In het laatste Bulletin van 2023 reageerde Tiny Lagerberg. Dit keer is het Willy Menken die de pen van Tiny overneemt. De redactie hoopt meer reacties te ontvangen voor publicatie in de volgende nummers van het Bulletin. Uw/jouw bijdrage is erg welkom: redactie.deregenboog2.0@gmail.com.

Willy Menken schrijft: "Kerken zijn voor mij het middelpunt in een dorp, op een fietstocht op zoek naar koffie zoek ik naar de kerktoren en dan zal de koffie niet ver weg zijn. Opgegroeid in een Gereformeerd gezin was de kerkgang vanzelfsprekend, ook in het

centrum van het dorp. Fijn met alle jongeren op de bovenverdieping van de kerk, ver weg van de ouders. De jongeren waren het lang niet met alles eens, maar leerden het dan zelf te veranderen, kerkenwerk is mensenwerk.

Op mijn fietstocht naar Santiago heb ik pas goed begrepen wat het ingaan van een kerk onderweg kan geven. Ik werd steeds meer een pelgrim, op weg naar Sint Jacobus.

Even stilstaan in andermans kerk kan mij ontroeren, verwonderen, kracht geven en rust.

Met andere pelgrims, hand in hand, gezegend worden in Spanje. Hoe bijzonder en wat voelde dat fijn. Even het hoofd omhoog om alle versierselen goed te bekijken, gebrandschilderd glas op grote hoogte in de mooie kathedralen. Prachtig wat er in het verleden al werd gemaakt en het treden in oude voetsporen is mooi en bijzonder.

In mijn thuiskerk De Regenboog wordt het elke week gezegd in het welkomstwoord, de kerk de Regenboog voelt zich verbonden met de kerken van alle tijden en alle plaatsen. Dat vind ik mooi, ik voelde me ook verbonden met al die kerken onderweg naar Santiago en was meer dan welkom. Daarom voel ik me thuis in de Regenboog!"

Willy Menken

Uit de AKM...

Mooi werk!

Er zijn veel werkgroepen, en initiatieven. Er is veel actie in de Regenboog. Vorig jaar moest er voor een vitaliteitsscan van de Protestantse Gemeente Leiden een presentatie gegeven worden van wat er zoal in de Regenboog gebeurt, hoe vitaal we zijn. Het eerste wat bij mij opkwam na het samenstellen van de presentatie was: doen wij zoveel? Maar er zijn ook activiteiten die

niet opvallen, die als het ware als vanzelfsprekend meegaan in de stroom van de tijd en hectiek van een andere gebeurtenis die veel aandacht vraagt. Zoals alles rond het jubileum en niet te vergeten de Coronatijd. In de gang bij de zalen hangt een wandkleed. Er is veel tijd besteed aan het maken van dit kleed. Het is als een cadeau aangeboden voor het vijftigjarig bestaan van onze geloofsgemeenschap. Aan dat overhandigen is weinig tot geen ruchtbaarheid gegeven. Het is opgehangen maar vrij snel daarna ook weer opgeborgen omdat de hal en gang opgeknapt werden. Hierna is het kleed weer opgehangen en past het wonderwel prachtig in de nieuwe kleurstelling volgens de mening van verschillende gebruikers van het gebouw. Het lijkt erop alsof het er altijd al gehangen heeft. Ook nu is er geen ruchtbaarheid aan gegeven. En dat is niet juist. Met terugwerkende kracht willen we de quiltgroep alsnog danken voor dit mooie cadeau en de waardering uitspreken voor jullie inzet en het resultaat.

Over waardering gesproken: in het programmaboekje voor het huidige seizoen '23-'24 staat bij één van de activiteiten "onder voorbehoud". Ik heb het over de Regenboogdis, een begrip al vele jaren lang. Helaas is bij gebrek aan voldoende ondersteuning om de stevige inspanning van het samenstellen van de driegang maaltijd, het kookklaar maken, het bereiden en het uitserveren, het besluit genomen deze activiteit te beëindigen. In de vele jaren van het bestaan hebben evenzovele mensen meegewerkt om de Regenboogdis elke laatste vrijdag van de maand te realiseren. Veel dank en waardering wil ik hier uitdragen voor al het werk dat door velen met succes verzet is.

Er zijn veel vrijwilligers actief in onze geloofsgemeenschap om gezamenlijk vanuit ons geloof al die taken uit te voeren op veel verschillende terreinen. Soms op de voorgrond, maar vaak ook onopvallend op de achtergrond.

Al deze mensen, deze vrijwilligers, wil ik graag als ondersteuning een zegenbede meegeven die ik kreeg aangereikt.

*Moge de Eeuwige je zegenen
en beschermen en je helpen opstaan als je valt.
Moge de Eeuwige je veerkracht geven
en de moed om je grenzen te verleggen.
Moge de Eeuwige het werk van je handen zegenen,
wie je ook bent en wat je ook kan!*

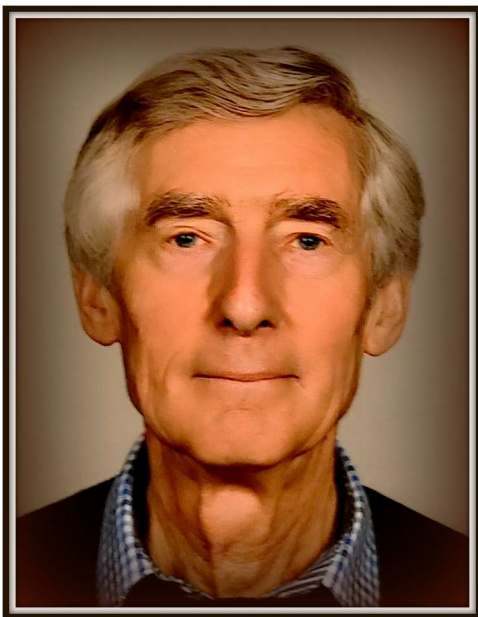
Jan Vis, voorzitter AKM

De AKM en onze Penningen

Datum viering	Eerste collecte: voor Geloofsgemeenschap	Tweede collecte: voor bestemmingen buiten de Regenboog	
		Bestemming	Euro
	Euro		
03 september	189	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden	126
10 september	189	Diaconie/De Bakkerij	130
17 september	189	Kerk in Actie Noodhulp aardbeving Marokko	317
24 september	189	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden	120
01 oktober	171	Kerk in Actie Israël-onopgeefbaar verbonden	223
08 oktober	171	Wereldmissiedag van de kinderen	189
15 oktober	171	Kerk in Actie Werelddiaconaat	100
22 oktober	171	Missiezondag	121
29 oktober	171	Algemeen Kerkenwerk Prot. Gem. Leiden	105

De inkomsten per maand voor de Geloofsgemeenschap zijn gelijk verdeeld over de zondagen, omdat op de ING bankrekening van de AKM de giften voor de Geloofsgemeenschap niet per week worden uitgesplitst.

*Willy Menken,
Penningmeester Algemene Kerkelijke Merenwijkraad*

Vertrouwenspersonen

U zult wel denken, vertrouwenspersonen, hebben wij die nodig in de Regenboog?
Feit is dat er al een paar jaar twee vertrouwenspersonen zijn **dhr. Frans Voets en mevr. Berry Elstak**.
Gelukkig is het nog niet voorgekomen dat er een beroep op ons werd gedaan. Maar je weet nooit zeker

of dat ook voor de toekomst geldt. Er kunnen problemen zijn, waar u eigenlijk best wat hulp bij zou kunnen gebruiken. Denk bijvoorbeeld aan ongewenste omgangsvormen zoals pestgedrag, roddel, discriminatie of een ander gevoel van onveiligheid. Kortom, situaties binnen de Regenboog waar u eigenlijk mee zit en niet goed weet hoe en wat u er mee moet. De vertrouwenspersoon bespreekt samen met u het probleem en samen kijken we hoe de situatie kan worden verbeterd.

Ook op de bijeenkomst "Veilige gemeente-zijn" op 20 november 2023 was hier aandacht voor. Voortaan staan onze telefoonnummers en e-mailadressen ook in het Bulletin, zodat u deze altijd bij de hand heeft.

*Berry Elstak
Frans Voets*

In het algemeen worden binnen de kerken vertrouwenspersonen aangesteld. Een voorbeeld vanuit Amsterdam staat in dit YouTube filmpje: <https://www.youtube.com/watch?v=p9jX4TPa5ww>

Kinderkerstfeest, ook met de scholen

Ook dit jaar hebben we samen weer genoten van een prachtig Kinderkerstfeest, waarbij niet alleen de kinderen fantastisch meespeelden in het kerstspel, maar ook een aantal volwassenen hun steentje bijdroeg. Het was een mooi geheel, en wat hebben we weer genoten van onze geweldige kerstband! Wist u trouwens dat in de week voor de Kerstvakantie ook de kinderen van twee scholen in de Merenwijk (de Zijlwijschool en de Tweemaster) Kerst hebben gevierd in de Regenboog? Ik vond het een eer om hierbij als dominee een rol te mogen spelen, en samen met de kinderen en de leerkrachten Kerst te mogen vieren.

Ds. Mirjam Buitenwerf

Kerk een plek voor jong en oud.

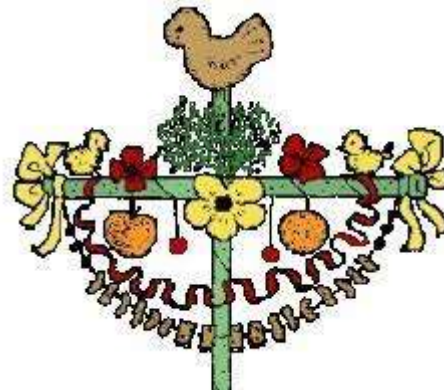
Activiteiten voor kinderen en (groot)ouders/begeleiders

Zondagmiddag **11 februari**, 16.00 u, kaarsen maken voor de veertigdagentijd (voor kinderen en volwassenen). Een mooie activiteit in deze periode van bezinning voorafgaand aan Pasen. Graag opgeven uiterlijk donderdag 8 februari.

Zaterdagmiddag **23 maart**, 16.00 uur, Palmpasenstokken maken en zondag **24 maart**, 10.00 uur: Palmpasen-gezinsviering met optocht voor de kinderen. Graag opgeven voor het maken van de Palmpasenstokken voor donderdag 21 maart.

Opgave en informatie bij ds. Mirjam Buitenwerf, tel. 06-40425789, ds.regenboog@gmail.com

**Preek voor herhaling
vatbaar:**

Vrede en alle goeds! Samen op weg

door Pw. Willy Hoogendoorn

In deze uitgave van het Bulletin hebben we de verkondiging van pastoraal werker Willy Hoogendoorn van zondag 17 december 2023 in de herhaling (bij de lezingen Jesaja 65:17-25 en Johannes 3:22-30).

We doen dit regelmatig met een preek omdat je een preek soms opnieuw wilt horen vanwege een gedachte die je nader wilt onderzoeken of vanwege een opmerking die je maar niet loslaat.

“Met de moderne media van tegenwoordig lijkt deze profetie: “Ik zal antwoorden, voordat men de vraag gesteld heeft”, al min of meer werkelijkheid te worden. Met allerlei slimme technieken weet de software al waar je belangstelling naar uitgaat. Geschiedenis? Oh, dan is hier een onderwerp uit de krant van zaterdag dat je misschien wel gemist hebt. Liever religie, dan hebben we hier nieuws over Rome en een eigenwijze kardinaal van de zeer oude stempel in zijn kritiek op moderne tendensen

in de kerk. Want wie Leo X aanhaalt, loopt een paar eeuwen achter, lijkt mij. Bij deze moderne techniek blijft het natuurlijk wel de vraag, of je het antwoord krijgt wat je verwacht, wat je zielsgraag zou willen krijgen. Waarschijnlijk niet. Mensen zijn geen machines... Nog steeds niet.

De profeet schildert een sprookjesachtig visioen. Zo mooi, dat het bijna onwerkelijk wordt: een hemel op aarde. En die hemel is er nog steeds niet! Laten we dat even vaststellen. Het is een visioen, denk ik, waar God ook mensen voor nodig heeft. Bij zo iets komt mij altijd dat Christusbeeld in Normandië voor de geest, dat op een dorpsplein stond en zijn handen had verloren.

Een soldaat schreef toen op een bord: “Jullie zijn mijn handen.” Vrede kan alleen maar door mensen onderling gesticht worden. Armoede kan alleen maar door mensen opgelost worden. Gevangenen worden ook bevrijd door mensen. En ik denk, dat het belangrijk is, dat we ons daar ook voor inspannen. Dat we niet en nooit moedeloos denken: “Ja, gooi maar in mijn pet en grabbel maar. Het zal mijn tijd wel duren.” Want de dingen duren niet alleen in onze tijd. Wij geven zelf vorm aan de tijd, wij maken de geschiedenis en

tijd, wij maken de geschiedenis en onverschilligheid heeft in het verleden meer kapot gemaakt dan ons lief is.

En er zijn mensen genoeg, die ons het liefst zo zouden zien zonder interesse voor de angst waarin andere mensen misschien leven. Waarom zou je die ander wel of niet helpen, word jij daar beter van? De mensen die dat vol cynisme en grijnslachend bekijken zijn niet de mensen die ik hier aan de macht zou willen zien. Die hebben geen boodschap aan die woorden van de profeet. Mensen die lang in vrede leven; mensen die veilig kunnen wonen in hun stad of land... Wat zou het, als zij er zelf niet beter van worden?

Wegwijzers

Maar wij hebben woorden, teksten tot onze beschikking die als wegwijzers werken. De woorden van de TeNaCH die bij de profeten staan, dat God nooit of te nimmer zijn mensen in de steek laat. Die mensen in hun nood al hoort, voordat zij de woorden gevonden hebben om te klagen. Dat doet ook een appèl op ons. Ook wij moeten onze oren spitsen voor dat wat niet uitgesproken wordt uit schaamte of verdriet, dat die ander namelijk hulp nodig heeft en dat wij die misschien zouden kunnen bieden.

Johannes verwijst naar Jezus als wegwijzer. En volgens het evangelie zegt hij dat Jezus groter moet worden en hij zelf kleiner. Er zijn overigens nog eeuwenlang volgelingen van Johannes de Doper in het Midden Oosten geweest. Enige rivaliteit spreekt ook wel uit de tekst van dit evangelie. (Jezus heeft nooit gedoopt met water!).

In de tijd van Jezus zoeken mensen ook naar wegwijzers. De tijden zijn moeilijk - zoals ze dat helaas wel vaker zijn - en er lopen allerlei lieden rond van wie de een nog beter weet dan de ander hoe het wel of niet moet. Zodat je tussen al die bomen nauwelijks nog het bos kunt ontdekken. Er wordt stevig gediscussieerd om het maar zachtjes te zeggen. We weten dat uit allerlei geschriften uit die tijd. Je hebt de hele strenge broeders zoals de Sadduceeën die alles willen houden zoals het altijd geweest is: "De tijden veranderen, maar wij niet!" Dan worden we maar een klein clubje maar wij blijven altijd en eeuwig zoals we zijn. De Sadduceeën met hun gerichtheid op strakke regels en eredienst verdwenen na verloop van tijd, ze onttrokken zich op den duur ook aan de eredienst later van de synagoge toen de tempel verwoest was. Dan had je ook nog de Farizeeën die wel met de tijd mee wilden gaan, ook om het volk handvatten te geven, maar hoe schappelijk of hoe streng moet je dan zijn? En die daarom ook willen weten wie of wat Johannes nu wel beoogt met zijn prediking en dan is er ook nog die ander, die ook dingen vertelt die mensen de ogen opent voor Gods licht en heil,

omdat hij dat zelf zichtbaar maakt door zijn leven en houding tegenover andere mensen die lijden en hulp nodig hebben.

Kies het leven

Johannes staat daar als een soort wegwijzer: Ga de goede kant op," roept hij. Niet naar de droogte en dorheid van de woestijn, daar wacht beproeving op je en wie weet kun je dat niet volhouden, zul je zwichten voor het kwaad. Ga de goede kant op, kies het leven en niet de dood.

Volg de mens die jou op de weg naar het leven leidt, wiens sandalen ik niet los mocht maken om hem als mijn leerling in mijn kring op te nemen, omdat hij groter is dan ik. Als hij doopt, zal dat toch echt een ander doopsel zijn: geen onderdompeling in het water, maar in de scheppende Geest Gods.

Dat is het waar ook Johannes naar verwijst. Jezus is anders dan hij, héél anders. Niet met water wordt er door hem gedoopt, maar met de leven gevende geest Gods. De geest die chaos maakt tot mensenland. Dat is de weg die Johannes de mensen wil wijzen en die hij ook ons vandaag wil tonen. Vertrouw je toe aan de woorden van de profeten en van Hem, en je zult het leven vinden. Je hoeft niet te dwalen en te

verdwalen. Er is een weg die via de liefde loopt naar leven. Leven voor alle mensen omdat ze de liefde met elkaar delen en zo Gods Blijde Boodschap als een wegwijzer tonen aan de mensen die ze tegenkomen. Dat wij zulke wegbereiders voor elkaar mogen zijn met al onze fouten en falen: elkaar de liefdevolle weg naar het leven mogen tonen maar ook zelf die weg van harte willen gaan samen met elkaar. Nu, in deze adventstijd, maar zeker ook, vooral ook later in al de dagen van ons leven die ons gegeven zijn. Amen"

Zingen op de ochtend van Pasen

Arcobaleno zal de dienst op Paasochtend (**31 maart**) al zingend ondersteunen. Ben je bas of tenor of alt of sopraan, en kun je vrij snel nieuwe muziek aanleren, dan ben je heel welkom. Pasen valt heel erg vroeg dit jaar. We oefenen zeven maal, op zaterdagmiddag, al vanaf **17 februari**. Telkens tussen 4 en half 6 in de Regenboog. Je hoeft er niet elke repetitie bij te zijn, als het met Pasen maar goed gaat klinken. Je krijgt de partituren bij de repetities. Het is erg leuk om samen mooi te zingen! Mail even als je mee wilt doen: pieterschrijven@gmail.com.

Pieter Schrijven

Jij voor deze muur
lees mij
dichter ben ik
vandaag
bij jou
in de regen
de zon
onder de sterren
hoor mij
zingen
in de wind

Jij voor deze muur
met je alles
je niets
in de regen
de zon
onder de sterren
ga
en zing
jouw lied
in de wind

Ronald da Costa

Dit gedicht van de leider van onze poëziemiddagen staat sinds een aantal maanden op de muur van het huis aan de Juffermansstraat 50 in Oegstgeest. Aan de overkant is een school. Ik lees het als ik sta te wachten - soms in de regen, vaker in de zon. Dan klinkt de schoolbel, van alle kanten rennen kinderen naar buiten, hun jassen nog open. Mijn ogen zoeken of ik mijn kleinkinderen al zie. Daar zijn ze! We gaan naar huis vrolijk en licht.

Anja Rijken

Filmmiddag in de Regenboog

Woensdag **14 februari** 14:00, Watermolen 1, 2316 ST
"The Father" van Florian Zeller met Anthonie Hopkins.
Toegang € 6,-

Hoe je wordt meegenomen in de wereld van dementie, die lang niet altijd negatief is. Er zit ook humor in de film en naast Hopkins een prachtrol van Olivia Colman.

De meeste mensen denken lineair. Oorzaak en gevolg zijn netjes geordend en de wereld is een begrijpelijk geheel. Maar wat als deze orde wordt verstoord? Wat als de dagelijks zaken, de triviale vanzelfsprekendheden ineens vreemd worden? 'The Father' is een film die dit proces aanschouwt. Met deze film hebben Florian Zeller en Christopher Hampton een meesterwerk neergezet door de kijker in een facet van het leven mee te nemen die voor velen onbekend is. Een reden temeer om na afloop nog samen onder leiding van ds. Ronald da Costa na te praten over wat we hebben gezien en ervaren.

Edo Elstak

Doe mee aan de 20e digitale 40-dagenretraite van de Jezuïeten

"De steen is weggerold" is de titel van de 40-dagenretraite 2024 van de Jezuïeten. De retraite gaat op Aswoensdag (**14 februari**) van start en eindigt op Paaszondag.

Het is de twintigste digitale retraite van de Jezuïeten. De retraite is geschreven door Rita Loyens. Over de retraite zegt ze: "Ons leven ondervindt wel eens last van de overdaad aan activiteiten. Er is geen tijd en ruimte meer voor stilte. Het lijkt wel alsof er niets meer is wat vreugde schenkt. Er ligt een steen voor onze deur die belet dat we naar buiten treden, of ook maar een glimp van het licht kunnen zien.

Diep in ons leeft een verlangen naar eenvoud en rust maar het is niet gemakkelijk om te onderscheiden wat overtollige ballast is en hoe we die dan kunnen afleggen. Mogen we Aswoensdag aangrijpen om een eerste stap te zetten in het overboord gooien van ballast en om kleine rustpuntjes toe te laten."

Innerlijke voorbereiding op de grote christelijke feesten

Deze 40-dagentijd zullen ruim 20.000 mensen uit voornamelijk Nederland en Vlaanderen deelnemen. De digitale retraites van de Jezuïeten tijdens advent en de 40-dagentijd zijn inmiddels een begrip. De retraite helpt velen zich innerlijk voor te bereiden op twee belangrijke christelijke feesten: Kerst en Pasen. Zoals een deelnemer het omschreef: "De digitale retraite heeft structuur aan mijn bidden gegeven en ordende mijn innerlijk leven."

De digitale retraitantes krijgen dagelijks een gebedsmail met Bijbelteksten, meditatieve vragen, citaten en technische gebedstips. Het geheel vormt een innerlijke reis om het feest van Pasen intenser te beleven.

Je kunt je voor deze gratis digitale retraite inschrijven via www.40dagenretraite.org. Deelnemers ontvangen gedurende de periode van de 40-dagentijd dagelijks een gebedsmail. Wie zich eerder al inschreef hoeft zich niet opnieuw aan te melden.

Enkele citaten van deelnemers aan de vorige digitale retraite:

- "Eenvoudig, helder, herhalend maar nooit saai. Integendeel, het ging naar de diepte. De gebedsmails raakten mij dag na dag. Een borrelende bron van intense inspiratie."
- "De mails gaven een goede structuur in de meditatie, het verloop is zeer helder, niet zweverig. Het was een revelatie voor mij dat meditatie realiseerbaar is. Dank u wel voor dit mooie kerstgeschenk!"
- "Ik deed de retraite samen met mijn man. En het heeft mooie gesprekken opgeleverd."
- "Kom niet tot werkelijk mediteren maar zo'n dagelijkse speldenprik doet me goed: een klein moment van aandacht en bezinning."

Inspiratie

De retraite is geïnspireerd door de Ignatiaanse spiritualiteit. In het online gastenboek kunnen deelnemers hun gebedservaringen delen.

Een productie van Ignatiaans Bidden

De website ignatiaansbidden.org verzorgt jaarlijks twee digitale retraites, tijdens de Advent en de 40-dagentijd. Ons doel is mensen te helpen in hun gebed tijdens de speciale tijden in het kerkelijk jaar. Om zich meer bewust te worden van Gods aanwezigheid in hun leven.

Voor aanvullende informatie kun je contact opnemen met

Internetpastor Nikolaas Sintobin sj.
nikolaas.sintobin@jesuits.net, 0031 (0)6 37 15 66 68

Ingrid Weitenberg, tel. 521 19 63

Exposeren in de ontmoetingsruimte

De expositie van Henk van den Berg wordt vervangen door werk van Heleen Swart. Weer heel ander werk! Een nieuwe expositie, dat geeft altijd weer aanleiding tot gesprekjes. Als contactpersoon van de exposities in de ontmoetingsruimte van de Regenboog heb ik de ervaring dat mensen hun werk ineens (extra) mooi vinden als ze het zo naast elkaar op de muur zien hangen en zijn ze blij om het aangedurfd te hebben. Er is echt wel een beetje moed voor nodig.

Bij deze nodig ik creatievelingen uit om het ook eens te wagen. Ook als je al eens eerder hebt geëxposeerd, weet je welkom!

Neem gerust contact met mij op.

Marijke Koeners

E mail: hermanmarijke@koeners.nl

Interview

Edsel Coffie: "Nu pas goed bewust van misdaad tegen de mensheid."

Speurend in slavernijverleden

We zijn er in de Regenboog trots op dat we mensen met allerlei achtergronden en geloofsrichtingen bijeenbrengen. Maar al met al is het doorgaans lastig om je te verplaatsen in iemand met een andere 'oorsprong'. Neem als voorbeeld Edsel Coffie, 64 jaar, getrouwd met Jeany en vader van drie kinderen. We kennen hem als een regelmatige bezoeker (meestal op de achterste rij) van de zondagse kerkdiensten. Hij en zijn vrouw zijn afkomstig uit Curaçao. In zijn DNA zitten sporen van Nigeriaans en Aziatisch bloed. Hij heeft zich de afgelopen jaren verdiept in het koloniale verleden en de slavernij in het Caribisch gebied. Met nadruk stelt hij: "Door er over te lezen ben ik me pas goed bewust geworden van deze misdaad tegen de mensheid. Maar nee, ikzelf ben géén slachtoffer."

Als jonge man heeft hij rondgelopen in de zoutpannen van Curaçao, waar de slaven vroeger onder mensonterende omstandigheden in het bijtende zout moesten werken en waar de witte schittering in het felle zonlicht geleidelijk blindheid veroorzaakte. "Ik was daar als tiener ook al geweest, maar pas veel later heb ik me gerealiseerd wat een hel op aarde dat moet zijn geweest," vertelt Edsel. "Als je daar loopt, vóel je dat gewoon." Slavernij - 160 jaar geleden afgeschaft - kent hij niet uit persoonlijke verhalen van zijn eigen voorouders. "Nee, dat niet. Maar op Curaçao wordt daar uit een soort schaamte sowieso niet over gepraat. Wel weet ik dat de erfenis van dat verdriet en die pijn altijd nog diep in de samenleving zit."

Dubieuze rol van de kerken in slavernijverleden

Edsel duikt geregeld de bibliotheek in en ook gaat

hij naar historische lezingen, steeds op zoek naar nieuwe informatie. Zoals zijn vrouw Jeany het uitdrukt: "Het is echt zijn ding." Op die manier heeft hij ook inzicht gekregen in de dubieuze rol die de kerken hebben gespeeld in het slavernijverleden. Afro-Caribische mensen (de nazaten van de slaven) waren in de (witte) protestantse kerk tot 1930 niet welkom. Ook de katholieke kerk werkte lange tijd mee om de slavernij in stand te houden. Zwarte gelovigen moesten zich onderdanig gedragen en niet te bijdehand doen. Drums en dansen waren in de optiek van de kerk onacceptabel, daarmee de zwarte identiteit ontkennend. Voor het buitensluiten van mensen van kleur heeft de kerk excuses aangeboden, weet Edsel. "Maar verwarrend is het wel! Het maakt je verdrietig als je beseft dat de kerk mensen discrimineerde en buitensloot. Het zou je allergisch voor de kerk kunnen maken als je haat de gelegenheid geeft om alles kapot te maken."

Edsel met zijn vrouw Jeany op Curaçao

Mensen-mens

Hij kwam 31 jaar geleden naar Nederland toen Jeany al in Nederland studeerde. Voorheen werkte hij als cameraman voor de Curaçaose televisie. Vanaf het begin wonen ze in de Merenwijk en hun drie kinderen (31, 28 en 24) zijn hier geboren. Ze hebben zich in de Regenboog altijd welkom gevoeld, zegt Edsel. "De mensen zijn erg lief en we hebben er goede persoonlijke contacten opgedaan." Tegenwoordig is hij werkzaam in de geestelijke gezondheidszorg. Als begeleider van mensen met mentale problemen heeft hij weleens te maken met vooroordelen of mensen met duidelijk andere denkbeelden. "Mensen kunnen ineens achterdochtig worden of neerbuigend gedrag

vertonen. Als hulpverlener probeer je dan een goed antwoord te geven op de hulpvraag. Als mensen dan merken dat je behulpzaam en zorgzaam bent, ontstaat er een warme waardering. 'Je bent een mensen-mens', zeggen ze dan. Dat geeft je een gevoel van dankbaarheid."

Edsel met twee wijkgenoten: Maaza Mana uit Eritrea, vrijwilligster bij *Op eigen wieken*, en ons Kleurrijke Regenbooglid Leonie Pronk, die overleed in november 2022.

Toch ziet hij dat ongelijkheid en discriminatie nog overal opduikt. Zo wordt in Zuid-Afrika nog steeds geaccepteerd dat de witte man bovenaan de sociale ladder staat en de zwarte vrouw helemaal onderaan. "Zo bewust te zijn van het zwart-zijn doet pijn," zegt Edsel. "Nee, ik persoonlijk worstel er niet mee, maar ik ben het me wel bewust." En even later: "In de samenleving worden mensen soms onterecht onder een vergrootglas gelegd. Als mensen van kleur vaker voor verkeerscontroles worden aangehouden dan anderen bijvoorbeeld. En de laatste jaren is het ook heel normaal dat mensen na EEN fout zo worden gehaat dat ze worden 'gecanceld' op sociale media en zelfs in de Tweede Kamer!" Als haat zo diep zit, dat verzoening onmogelijk lijkt, zoals nu ook tussen Palestina en Israël, kan het alleen maar destructief werken. "Die haat maakt ons kapot," zegt Edsel. Samenvattend: "Voor mij is het allerbelangrijkste gebod: Heb God lief, heb je naaste lief en heb jezelf lief. Daar gaat het om in het leven."

Interview: Reina Wessels-ten Bruggenkate

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Bron: www.debakkerijleiden.nl/nieuws

Bestuurs- of vrijwilligerswerk in 2024 bij De Bakkerij?

Een goed voornemen voor 2024? Heeft u wel eens gedacht aan een vrijwilligersfunctie bij (één van de projecten van) De Bakkerij?

De Bakkerij steunt niet alleen op uw financiële bijdrage, maar zeker zo goed op uw tijd, inzet, aandacht en netwerk! Bent u of kent u mensen voor wie onderstaande nieuwsgierig maakt?

Wilt u de handen uit de mouwen steken om bij te dragen aan een betere wereld?

Wilt u iets doen met nieuwe vrije tijd, van betekenis zijn voor kwetsbare mensen in Leiden?

Een inhoudelijk uitdagende bestuursfunctie op deze bijzondere maatschappelijke plek?

Dit kan structureel, incidenteel, in uw eigen tijd of projectmatig!

Kijk hieronder eens naar de verschillende vacatures:

- Bestuursfunctie De Bakkerij
- Vrijwilliger bij Oma Gaat op Stap
- Bestuurslid en/ of vrijwilliger bij COOL
- Hand- en spandiensten op afroep voor De Bakkerij
- 'Wegwijs maken in Leiden' voor onze crisisnoodopvanggezinnen
- Invalkracht voor de balie van De Bakkerij

Wilt u meer informatie? Dat kan, zie onze website of neem contact op met ons via 071-514 49 65 of via info@debakkerijleiden.nl

Tadese wint de Leidse Vrijwilligersprijs 2023

Wat zijn we trots op onze vrijwilliger Tadese Asghom: hij is de winnaar van de Leidse Vrijwilligersprijs 2023!

Voorgedragen voor zijn jarenlange vrijwillige inzet voor o.a. De Bakkerij, Stichting Vluchtelingenwerk, als mentor voor nieuwkomers uit Eritrea,

Leids Steunloket Migranten en studio Moio! Hij kwam als vluchteling naar Nederland en klopte aan bij het buurthuis: "Wat kan ik doen?" was zijn vraag. Met zijn inzet en grote betrokkenheid bij vele organisaties, is hij een voorbeeld voor velen, stelde wethouder Julius Terpstra in zijn toespraak. Wat mooi dat we hierbij aanwezig mochten zijn met het team, samen met zijn gezin! en... de volgende ochtend om 9.00 uur zat hij alweer achter de balie!

Asielzoekers aan het werk: win-win

Bron: www.inlia.nl/nl/kopij-voor-het-kerkblad

INLIA staat voor: Internationaal Netwerk van Lokale Initiatieven met Asielzoekers. We zijn een netwerkorganisatie van en voor geloofsgemeenschappen die asielzoekers en vluchtelingen in nood helpen. We bestaan van particuliere giften en bijdragen van kerken en diaconale fondsen. Ons werk wordt al gedurende vele jaren structureel ondersteund door Kerk in Actie. Zie www.inlia.nl

Kok, pizzabakker, bouwvakker, borduurder, heftruckchauffeur, metaalbewerker, financieel manager, verkoper, elektrotechnicus, leraar, slager, autopoetser, vrachtwagenchauffeur, koerier en ICT'er: zomaar een greep uit de beroepen van de asielzoekers die onderdak krijgen van INLIA in het kader van de crisisopvang voor het overvolle aanmeldcentrum in Ter Apel. Nederland zit te springen om arbeidskrachten, andersom zitten zij te springen om zinvolle dagbesteding, werk, integratie, en geld om naar hun families in het buitenland te sturen. 1 + 1 = 2 zou je denken: laat die mensen zo snel mogelijk aan het werk gaan!

Belemmeringen

Tot eind november was dat echter te simpel gedacht. Nederland wierp allerlei barrières op voor asielzoekers

om hier te mogen werken. Ze zouden maar gaan denken dat ze hier mochten blijven - of zo lang aan het werk gaan dat ze recht kregen op WW! Zo mochten asielzoekers pas na een half jaar hier aan het werk en mochten ze dan bovendien maar 24 weken per jaar werken.

Onder die regels was het onaantrekkelijk voor bedrijven om asielzoekers in dienst te nemen. Wie wil er investeren in arbeidskrachten van wie je al na 24 weken weer afscheid moet nemen? Gelukkig maakte de Raad van State eind november uiteindelijk gehakt van deze regel die de toegang tot de arbeidsmarkt beperkte. Sindsdien ligt de arbeidsmarkt veel meer open voor asielzoekers.

'Goed voor de samenleving'

Een opsteker voor werkgevers, voor asielzoekers, voor gemeenten & Rijk (overheden hoeven zo minder geld aan uitkeringen te besteden), voor iedereen eigenlijk. INLIA-directeur John van Tilborg is blij met de uitspraak: "Vacatures kunnen vervuld worden, bedrijven kunnen beter draaien, asielzoekers kunnen meedoen – dat is de beste integratie. Het is echt goed voor de samenleving."

Hij is zelf ook in zijn nopjes, want ook INLIA heeft asielzoekers in dienst, die hij nu niet na 24 weken weer hoeft te ontslaan.

'Project Werk'

Het is ook heel goed nieuws voor 'Project Werk' dat INLIA in september startte. Want het potentieel aan arbeidskrachten onder de asielzoekers viel op, sinds INLIA vorig jaar betrokken raakte bij de crisisopvang van asielzoekers die niet in Ter Apel terecht konden (een nieuwe doelgroep voor INLIA).

En hoewel de belemmerende regelgeving toen nog gold, zou INLIA niet zijn als de stichting zich zou neerleggen bij de onmogelijkheden van onzinnige regels en bureaucratie. 'Project Werk' dus. Van Tilborg trok Britt Pruis aan, die ervaring had met het aan het werk helpen van Oekraïense vluchtelingen hier. Een enthousiaste 'jonge hond' zozegd, die hij koppelde aan een ervaren 'oude rot': ex-gemeenteraadslid Koosje van Doesen.

Beide partijen

Ze zochten eerst de regelgeving uit, brachten de cv's van de mensen samen met hen in kaart en brachten werkgevers en potentiële arbeidskrachten in contact met elkaar. "We zijn er niet alleen voor onze gasten, maar ook voor de bedrijven", vertelt Koosje, "We ondersteunen en coachen beide partijen. Als iets niet goed loopt, springen we in. En we leggen van tevoren ook goed aan de mensen uit hoe je in Nederland een

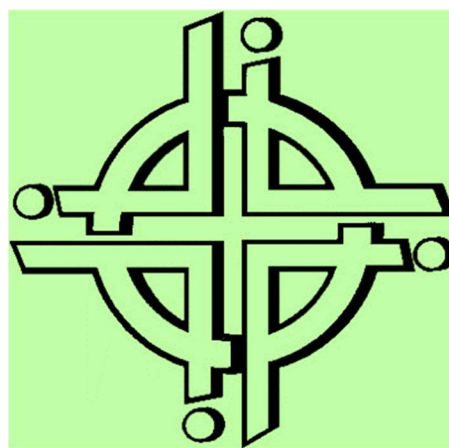
goede werknemer bent." Ze lopen natuurlijk tegen allerlei moeilijkheden aan. Zo zijn in allerlei sectoren certificaten nodig, waarvan de kosten voor veel asielzoekers een probleem vormen. Bovendien moet je voor het aanvragen goed je weg weten met computers, ook een barrière. Britt: "Maar ze helpen elkaar."

Werk is goed

De mannen willen heel graag werken, vertellen Britt en Koosje: het geeft een dag invulling, dat hebben ze geestelijk ook nodig. Werk is goed om Nederlands te leren, om mensen hier te leren kennen, om te integreren. Een heel groot pluspunt: het zijn meest kostwinners en met een baan hier kunnen ze geld sturen naar hun gezinnen.

De eerste successen zijn er: een lasser en metaalbewerker zijn inmiddels aan de slag, twee mensen werken bij een keukeninstallateur, iemand volgt een *traineeship* bij de *customer service* van IKEA en weer een ander is bij een productiebedrijf gestart. Laat Britt en Koosje maar schuiven.

Viering oecumenische Wereldgebedsdag in Leiden

Vrijdag 1 maart

Om 20.00 uur in de Petruskerk
Lammenschansweg 40a Leiden

De gebeden voor dit jaar zijn geschreven door christelijke vrouwen uit Palestina van verschillende kerkgenootschappen. Ze kozen als Bijbelzetting en motto voor deze dienst "Verdraag elkaar in liefde" uit Efeziërs 4.

Wat een oproep uit een land, dat gebukt gaat onder haat, oorlog en zo veel leed! Palestina werd ongeveer 5 jaar geleden als gastland voor de viering van 2024 gekozen tijdens een internationale WGD conferentie.

Ons gebed is sinds de verschrikkelijke gewelds-uitbarsting meer dan nodig. De Palestijnse christenen zijn in hun omgeving helaas een uiterst kleine minderheid. Zij verlangen naar onze solidariteit en geloofsverbinding met christenen elders ter wereld. Hun woorden kunnen we niet naast ons neerleggen. We horen tijdens de dienst levensverhalen van drie vrouwen uit het Heilige Land. We zullen gebeden uitspreken die de actuele situatie voor God brengen en bidden om vrede. We laten ons inspireren door het geloof van deze vrouwen en bidden hun woorden mee: "Leid ons in een leven dat onze roeping als christenen waardig is."

Deze dienst wordt voorbereid door een Leidse oecumenische groep vrouwen.

Wie mee wil zingen in het projectkoor voor deze dienst, kan zich opgeven bij Victoria Twist: vj.twist@kpnplanet.nl

Barbara Heubeck

Ontstemd 2

"Beste lezer, ik ben ontstemd.", zo begon ik in 2018 een eerdere column. Aangezien ik graag elke column van een pakkende titel voorzie, wordt dat nu eh... 'Ontstemd 2'. Er is een aantal actuele gebeurtenissen die recht doet aan deze titel en daarvan maak ik u even deelachtig.

Ik zou direct kunnen beginnen met de meest recente verkiezingsuitslag. Deze column is echter geen medium om eigen politieke meningen te ventileren en (helaas) hebben we in Nederland te maken met de werking van democratie. Maar de '2' van de titel zou zelfs kunnen worden gelezen als 'ontstemd in het kwadraat'.

Wat ook 'ontstemt' is dat tijdens het adventsconcert van de Leidse Cantorij het publiek aandachtig luistert, maar tijdens een orgelsolo er toch lieden aanwezig zijn die menen te moeten gaan praten. U kunt dat fenomeen zelf overigens ook waarnemen, sinds de meer dan 30 jaar dat ik mij organist van de Regenboog mag noemen gebeurt dat elke zondag tussen 09:50 en 10:00.

Maar goed, toch orgel-technische zaken dan maar. Zoals u inmiddels weet, door schommelingen in de temperatuur kunnen bepaalde klankkleuren ontstemd raken. Alle orgelpijpen met een labium (een recht-hoekige opening aan de voorzijde, kijk maar eens naar onze beschilderde frontpijpen) stijgen of zakken qua toonhoogte op gelijke wijze mee met de temperatuur in de kerk. Die klinken dus eigenlijk altijd goed. Echter, de zogenoemde tongwerken (daar wordt de klank voortgebracht doordat lucht een messing plaatje (de 'tong') laat trillen) bewegen niet mee met de temperatuur en gaan dan vals klinken ten opzichte van de labiaalpijpen. Ons orgel heeft ook een tongwerk en dat is de Oboe 8' van het bovenklavier. Gelukkig is de temperatuur in onze kerkzaal vrij stabiel, waardoor de labiaalpijpen op dezelfde toonhoogte blijven en de Oboe daardoor netjes blijft 'meedoen'. Het stemmen ervan is wat lastig wegens gebrek aan bewegingsruimte (of door de uitdijende organist ter plaatse), maar uiteindelijk zijn het maar 56 pijpen op een totaal van 678.

Anders is dat bij het Willis-orgel in de Hooglandse Kerk. Het orgel heeft ruim 1.000 pijpen meer dan het onze (678), maar het aantal pijpen dat moet worden gestemd is 392. Ook wisselt de temperatuur in het gebouw bijna dagelijks en dat betekent dat er gestemd moet worden. Niet met een rood potlood maar met een speciaal stemmijzer. Dat stemmen doet ondergetekende samen met een ander bestuurslid van de stichting, tevens zwager. Dat laatste doet niet ter zake, behalve als hij meldt dat er voor een concert moet worden gestemd en dat dat plaatsvindt op zaterdagochtend om 07:30 uur... Dat is tamelijk slecht voor de familieverbanden en u begrijpt dan ook de titel wel.

Het stemmen zelf duurt zo'n anderhalf uur. Onlangs verscheen de organist(e) in kwestie direct nadat wij klaar waren en konden wij zelfgenoegzaam onze zoveelste topprestatie aanhoren. Na ongeveer drie seconden ontwaarden wij toch nog een recalcitrant pijpje. Makkie, je telt even welke toets het is en met de

wetenschap dat je de tiende pijp van het gelijknamige register Oboe (weliswaar gespeld 'Hautboy') moet hebben klim je zelfverzekerd het orgel in. Je geeft de tiende pijp een paar tikjes en.... er gebeurt niets, terwijl de toon zou moeten veranderen. Tsja, even iets elementairs vergeten: in veel orgels staan de pijpen niet netjes naast elkaar (in tegenstelling tot een piano, alle snaren liggen netjes 'op volgorde') maar zijn verdeeld in een C-kant (alle pijpen C – D – E – Fis – Gis – Ais) en een Cis-kant (alle pijpen Cis – Dis – F – G – A – B). Ik stond op de tiende aan de Cis-kant te tikken terwijl ik aan de C-kant moest zijn. Dat laatste was alsnog snel gedaan, maar dan moet je weer terug naar de tiende aan de Cis-kant. Zodra de organist(e) de bijbehorende toets indrukte klonk er iets dat minstens drie tonen afweek. Een dergelijke blunder ontstemt wel het humeur van de stemmer.

In ons orgel staan de pijpen ook in een C-kant en Cis-kant. De grootste pijpen aan de zijkanten, aflopend naar de kleinste in het midden. De Oboe 8' dan weer niet: de grootste staan in het midden en lopen af naar de zijkanten. Kortom, wat u aan de voorzijde ziet correspondeert geheel niet met de binnenkant. Maar goed, ondanks mijn ontstemming heeft u nu toch weer iets geleerd!

Frank Ressler

Als rivieren niet meer stromen,
als de zee het strand verlaat.
Als het leven niet kan dromen,
als de toekomst niet bestaat.
Als 'waarom' alsmaar blijft knagen,
als je 'niets' en 'leegte' vindt.
Zoek dan antwoord op de vragen
in de 'liefde' die steeds wint.

© Hans Cieremans

Agenda

- Rozenkring: elke derde maandag van de maand van 20.00 tot 22.00 uur
- Inloop koffieochtend: elke woensdag van 10.00 tot 12.00 uur
- Cursus Hebreeuws: elke woensdagmiddag om 14.00 uur
- Repetitie Regenboogkoor: elke woensdag van 20.00 tot 22.00 uur
- Quiltsters: elke donderdag van 09.30 tot 12.00 uur
- Bijbellezen Genesis: elke donderdagmiddag 14.00 uur
- Tuinieren: iedere 14 dagen op donderdagmiddag van 13.30 tot 15.00 uur (eind maart – begin november)
- Meditatie: elke vrijdag van 09.15 tot 10.00 uur
- Mothers Prayers: elke vrijdag van 10.30 tot 12.00 uur
- Regenboog open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur
- Stiltecentrum open: elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur

Januari		
Do 25	20.00u	De Bijbel open
Februari		
Do 08	16.00u	De Bijbel open
Zo 11	20.00u	Kaarsen maken
Do 15	20.00u	Lijdensverhaal
Za 17	16.00-17.30u	Arcobaleno
Do 22	20.00u	Lijdensverhaal
Za 24	16.00-17.30u	Arcobaleno
Do 29	20.00u	De Bijbel open
Maart		
Vrij 01	20.00u	Wereldgebedsdag in Petruskerk
Za 02	16.00-17.30u	Arcobaleno
Za 09	16.00-17.30u	Arcobaleno
Do 14	20.00u	Lijdensverhaal
Do 14	20.00u	VIPS
Za 16	16.00-17.30u	Arcobaleno
Do 21	20.00u	De Bijbel open
Za 23	16.00-17.30u	Arcobaleno
Za 23	16.00u	Palmpasestokken

Quilts gemaakt door zuster Noor Duivenvoorden

Het Kerstverhaal

De Engel

*Vieringen van de Oecumenische Geloofsgemeenschap
in
De Regenboog*

Let op: houd a.u.b. de digitale nieuwsbrief in de gaten voor de meest actuele informatie.

Datum	Bijzonderheden	Voorgangers	Inzameling 2^e mandje
28-01		Leden geloofsgemeenschap	Algemeen kerkenwerk Prot. Gem. Leiden
04-02	Viering van de Maaltijd	Ds. M. Buitenwerf	Kerk in Actie/Bangladesh-Beter bestand tegen klimaatverandering
11-02		Ds. J. van den Akker (Den Haag)	RK Vicariaat
Wo 14-02	19.30 uur Aswoensdag m.m.v. Regenboogkoor	Pw. W. Hoogendoorn	Geen collecte
Do 15-02	19.00 uur Eucharistieviering	Pst. D. Langerhuizen	
18-02		Pastor R. Schreuders (Overrhyn)	Kerk in Actie/Binnenlands Diaconaat-Omzien naar gevangenen
25-02		Pw. W. Hoogendoorn	Diaconie/De Bakkerij
03-03	m.m.v. Regenboogkoor	Ds. J. Wijngaard (ambulant predikant PKN)	Bisschoppelijke vastenactie
10-03		Leden geloofsgemeenschap	Kerk in Actie/Zending Indonesië- Sterke vrouwen in de kerk
17-03		Pw. W. Hoogendoorn	Algemeen kerkenwerk Prot. Gem. Leiden
Do 21-03	19.00 uur Eucharistieviering	Pst. D. Langerhuizen	
24-03	Palmzondag	Ds. M. Buitenwerf	RK Vicariaat

Alle vieringen zijn online te volgen via ons YouTubekanaal: 'Oecumene Merenwijk'.

Alle zondagse vieringen beginnen om **10.00 uur**.

Voor de allerkleinsten is er crèche.

Voor kinderen van 4-12 jaar is er kindernevendienst.